

Notat

TMU den 22. maj 2023 pkt. 9: Administrationsgrundlag for udeservering

19-05-2023

Sagsnummer i F2
2022 - 19693

Dokumentnummer i F2
88803

Sagsnummer i eDoc
2022-0403299

Spørgsmål:

1. Marcus Vesterager (A) ønsker svar på følgende:

I et svar til en række beboerforeninger svarer forvaltningen, at man ikke kan regulere støj fra udeserveringer, fordi man ikke vurderer, at udeservering betyder, at en restauration råder over et offentligt areal. Hvis det er tilfældet, hvordan vil vi så kunne opkræve et gebyr fra restauranterne? Vi kan vel ikke pålægge dem et gebyr, hvis de ikke råder over et offentligt areal som følge af en tilladelse til udeservering. Hvis vi mener, at de råder over et offentligt areal, og derfor kan opkræve et gebyr, må støj vel netop kunne tælles med som en del af driften og dermed være noget, vi kan regulere. Socialdemokratiet kommer til at spørge ind til det på mødet.

2. I bedes udarbejde et kort, der kan tilføjes indstillingen, der markerer, hvor der er smalle fortove i byen.

Svar:

Pkt. 1:

Med henvisning til notat til TMU om regulering af støj fra udeserveringer på offentlige arealer (bilag 1).

Miljøstyrelsen har den 24. marts 2023 fremsendt en udtalelse til forvaltningen (bilag 2 +3). Udtalelsen harmonerer med forvaltningens hidtidige praksis på området og betyder, at forvaltningen fortsat ikke, i støjhenseende, medregner restaurations udeservering på offentligt areal som en del af restaurationens drift.

Der skelnes mellem midlertidig råden (tilladelse til udeservering) og ejers fulde råden. (omfattet af grænseværdier for virksomhedsstøj). Definitionen af ejers fulde råden er bl.a. at arealet kan hegnes og der kan tages entré jf. udtalelsen fra Miljøstyrelsen. Dette er ikke tilladt ved midlertidig råden (tilladelse til udeservering) her får restauratøren en midlertidig råden med en række vilkår for lån af arealet tilknyttet.

EAN-nummer
5798009809452

Da restauratøren ikke har ejers fulde råden ved midlertidige lån af et offentligt areal, kan forvaltningen derfor ikke regulere grænseværdier for virksomhedsstøj.

Det er forvaltningens vurdering, at restauratører i København ikke har en ejers fulde råden over arealet til udeservering på offentlige veje/pladser. Restauratøren får tilladelse til en midlertidig råden over arealet med hjemmel i vejlovens § 80. Vilkår for tilladelsen er bl.a., at der ikke må hegnes, tages entré, ændres i belægning ol., samt at Københavns Kommune har ret til at disponere over vejarealet og kan trække tilladelsen tilbage ved prioritering af andre vejformål som fx gravearbejde, arrangementer, byfornyelse mv.

Det kan supplerende oplyses, at Københavns Kommune i dag regulerer støj fra udeserveringer efter en restaurationsforskrift, som fastsætter hvornår udeserveringen skal ophøre. Det er forvaltningens vurdering, at tidsrummet, modsat støjgrænser, kan håndhæves.

Kommentar punkt 2

I bilag 4 er Middelalderbyen afgrænset med blå farve og smalle fortove med registreret udeservering er markeret med lyserød. Det bemærkes, at det kun er smalle fortove med eksisterende tilladelser til udeservering, som er markeret.

I alt vurderes det at der er ca. 120 tilladelser til udeservering på smalle fortove, hvoraf 112 er i Indre by, hvoraf 102 er i Middelalderbyen.

Lena Kongsbach
Vicedirektør

Notat

Notat om muligheden for at regulere støj fra udeserveringer på offentligt vejareal

Teknik- og Miljøforvaltningen har på foranledning af en henvendelse fra en beboerforening, anmodet Miljøstyrelsen om en udtalelse vedrørende muligheden for at regulere menneskestøj fra udeservering på offentligt areal efter Miljøbeskyttelsesloven.

Miljøstyrelsen har den 24. marts 2023 fremsendt en udtalelse til forvaltningen (bilag 1). Udtalelsen harmonerer med forvaltningens hidtidige praksis på området og betyder, at forvaltningen fortsat ikke, i støjhenseende, medregner restaurations udeservering på offentligt areal som en del af restaurationens drift.

Baggrund

Københavns Kommune regulerer støj fra virksomheders aktiviteter på offentlig vej med udgangspunkt i en sag fra 2003, hvor Miljøstyrelsen ophævede et påbud, som Miljøkontrollen (Københavns Kommune) havde udstedt til Dagrofas engroslager (bilag 2).

Miljøkontrollen havde med påbuddet af 24. januar 2002 krævet, at Dagrofa kun benyttede deres areal til varelevering på en offentlig tilgængelig parkeringsplads inden for det tidsrum, hvor det var muligt at overholde Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser.

Miljøstyrelsen vurderede derimod, at det areal der var omfattet af påbuddet, ikke kunne henregnes til virksomheden, da der var offentlig adgang. Af afgørelsen fremgår bl.a. at virksomheden "*ikke havde mulighed for at afspærre arealet og for at udøve en ejers råden over det. Dermed kan det heller ikke pålægges at gennemføre støjbegrænsende foranstaltninger på arealet.*"

Det er denne afgørelse som forvaltningen efterfølgende har lagt til grund i sager om bl.a. udeservering, således, at menneskeskabt støj fra udeservering på offentlige arealer, som udgangspunkt ikke kan reguleres med støjgrænser.

I forbindelse med forvaltningens telefoniske kontakt med Miljøstyrelsen i 2022 om spørgsmålet, henvises dog til nedenstående passage i styrelsens afgørelse fra 2003:

"Det er i øvrigt ikke afgørende for denne afgrænsning, om virksomheden formelt set ejer eller lejer den pågældende ejendom. Det afgørende er virksomhedens ret til at råde over arealet."

02-05-2023

Sagsnummer i F2
2023 - 5977

Dokumentnummer i F2
83297

Sagsnummer i eDoc
2023-0142082

EAN-nummer
5798009809452

Citatet og dialogen gav forvaltningen det indtryk, at der efter lovgivningen alligevel er mulighed for at regulere menneskeskabt støj fra udeservering, uanset, at arealet er et offentligt vejareal i sammenhæng med øvrigt vejareal, hvor der inden for et fastsat areal kan opstilles inventar (borde, stole mv.).

Det er forvaltningens vurdering, at restauratører i København ikke har en ejers fulde råden over arealet til udeservering på offentlige veje/pladser. Restauratøren får tilladelse til en midlertidig råden over arealet med hjemmel i vejlovens § 80. Vilkår for tilladelsen er bl.a., at der ikke må hegnes, tages entré, ændres i belægning ol., samt at Københavns Kommune har ret til at disponere over vejarealet og kan trække tilladelsen tilbage ved prioritering af andre vejformål som fx gravearbejde, arrangementer, byfornyelse mv.

Det kan supplerende oplyses, at Københavns Kommune i dag regulerer støj fra udeserveringer efter en restaurationsforskrift, som fastsætter hvornår udeserveringen skal ophøre. Det er forvaltningens vurdering, at tidsrummet, modsat støjgrænser, kan håndhæves.

Det fremgår endvidere af kommunens restaurationsforskrift, at restaurationer ikke ved almindelig drift må afspille musik udendørs på offentligt areal uden en særskilt kommunal tilladelse. Støj fra udeservering der foregår på privat matrikel, fx i baggårde anses for virksomhedsstøj.

På ovenstående baggrund anmodede Københavns Kommune, Miljøstyrelsen om en udtalelse vedrørende den beskrevne problemstilling. Miljøstyrelsen fastslår, at Københavns Kommunes opfattelse og praksis stadig er gældende, og at kommunen ikke kan støjregulere restaurations udeservering på offentligt vejareal med enten Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser eller med støjgrænserne i Københavns Kommunes restaurationsforskrift.

Teknik- og Miljøforvaltningen vil snarest orientere beboerforeningerne, om ovenstående.

Lena Kongsbach

Vicedirektør

Til Københavns Kommune
Bygge-, Parkerings- og Miljømyndighed
Teknik- og Miljøforvaltningen

Erhverv, Støj
J.nr. 2023 - 11507
Ref. frape
Den 24. marts 2023

Att.: Lena Kongsbach
Vicedirektør

Regulering af støj fra udeserveringer på offentligt vejareal

Københavns Kommune har 22. februar 2023 anmodet om Miljøstyrelsens vurdering af, hvorvidt kommunen kan regulere støj fra restaurations udeservering på offentligt vejareal enten med Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj eller med støjgrænserne fastsat i Københavns Kommunes restaurationsforskrift.

Herunder om Københavns Kommune kan vedtage andre støjgrænser for restaurations udeservering end de nuværende, som er fastsat med udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj fra virksomheder.

Københavns Kommune anmoder desuden om supplerende vejledning til støjmåling i disse situationer, såfremt støj fra restaurations udeservering på offentlige vejarealer kan medregnes som en del af støjen fra restaurations drift.

Miljøstyrelsen kan alene vejlede generelt om miljøbeskyttelseslovens bestemmelser. Miljøstyrelsen kan dermed ikke udtale sig om specifikke situationer. Dette vil altid være op til tilsynsmyndighedens konkrete vurdering af sagen.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at der ikke kan meddeles et påbud efter Miljøbeskyttelseslovens § 42, når påbudsadressaten ikke har den fornødne rådighed over arealer til at efterkomme påbuddet. Med andre ord: Når en virksomhed ikke har adgang/mulighed for at begrænse eller stoppe støjende aktiviteter på et areal, kan kommunen som tilsynsmyndighed ikke give et påbud om at nedbringe støjen herfra.

Virksomheden vil typisk ikke have den fornødne rådighed over et offentligt tilgængeligt areal, der derfor ikke kan henregnes til en virksomheds område og dermed ikke kan indgå ved en vurdering af støjen fra virksomheden. Ved tvivl om et areal er offentligt tilgængeligt, kan der tages udgangspunkt i virksomhedens mulighed for at afspærre eller hegne arealet.

Miljøstyrelsen har ikke ændret opfattelse af miljøbeskyttelseslovens reguleringsområde eller fortolkning af bestemmelserne.

Miljøstyrelsen kan ikke vejlede om, hvorvidt en tilladelse efter vejlovens § 80, giver en restaurationsejer den fornødne rådighed over arealet. Et element i denne vurdering kan dog være, hvorvidt tilladelsen giver restaurationen mulighed for at begrænse offentlighedens adgang til arealet.

Der bemærkes i øvrigt, at det helt generelt er vanskeligt at stille vilkår for støj fra menneskelig aktivitet som fx højrøstet tale, råb m.v. uanset om dette finder sted på et offentligt tilgængeligt areal eller på en virksomheds private område. Denne støj er ikke sammenlignelig med virksomhedsstøj, da støjen kan være forskellig i styrke fra dag til dag, og der kan derfor ikke laves reproducerbare støjmålinger. Også når aktiviteterne foregår på virksomhedens område, og der derfor vil kunne fastsættes vilkår herfor, vil det være vanskeligt at fastsætte støjgrænser for aktiviteterne og efterfølgende kontrollere og håndhæve grænserne.

Miljøstyrelsen anbefaler derfor, at der ikke fastsættes konkrete støjgrænser herfor, men at der i stedet fastsættes vilkår om fx støjafskærmning, vilkår for hvilke tidspunkter de støjende aktiviteter kan finde sted eller lignende.

Med venlig hilsen

Frank Pedersen

Københavns Kommune
Miljøkontrollen
Postboks 259
1502 København V

Industrikontoret
Journalnr. bedes anført ved besvarelse.
J.nr. M 432-0012
Ref.: asj/fja/9
Den 13. februar 2003

Miljøstyrelsen ophæver Miljøkontrollens påbud til Dagrofas engroslager, Bryggervangen 7, 2100 København Ø

Miljøkontrollen sendte med brev af 19. marts 2002 et brev af 18. februar 2002 fra advokatfirmaet Stohn & Partnere, som på Dagrofas vegne klager over et påbud om, at Dagrofa kun må benytte sin varegård på den nævnte adresse i tidsrummet 07.00 - 18.00 på mandage - fredage og 07.00 - 14.00 på lørdage. Påbudet er kommet i stand efter klager over støj fra beboerne i "Magistrenes Hus", Lyngbyvej 32.

Beboerforeningen "Magistrenes Hus" fremsendte med brev af 8. maj 2002 en række kommentarer til sagen.

Miljøstyrelsen bad med brev af 18. juli 2002 Miljøkontrollen om at fremsende målinger eller beregninger, der viser omfanget af støjgenerne.

Med brev af 22. juli 2002 sendte beboerforeningen nogle bemærkninger til denne anmodning.

Med brev af 4. december 2002 fremsendte Miljøkontrollen en støjrapport, udarbejdet den 28. november 2002 af Acoustica.

Miljøstyrelsens afgørelse og klagevejledning

Miljøstyrelsen ophæver Miljøkontrollens påbud af 24. januar 2002. Miljøstyrelsen mener ikke, at det areal, der er omfattet af påbudet, hører med til virksomheden Dagrofa.

De kan ikke klage over Miljøstyrelsens afgørelse til anden administrativ myndighed¹. Hvis De ønsker at anlægge retssag om afgørelsen, skal sagen være anlagt senest seks måneder fra det tidspunkt, hvor De blev underrettet om afgørelsen². Det er normalt dagen efter, at brevet er dateret.

Sagens baggrund

Som nævnt meddelte Miljøkontrollen sit påbud med brev af 24. januar 2002.

Det fremgår af den nævnte prøvningsrapport fra Acoustica, at støjniveauet på måletidspunktet væsentligt overstiger det støjkrav på 45 dB(A), som fremgår af Miljøkontrollens forvarsel af 13. november 2001.

---

¹ I miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1, er de afgørelser nævnt, som kan påklages. Den afgørelse, De her har modtaget, er ikke nævnt i denne bestemmelse, og den kan derfor ikke påklages.

² Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 101.

Det fremgår af denne rapport blandt andet, at der foran indgangen til engrosmarkedet er parkeringsplads. Det samme er tilfældet for området omkring erhvervsbygningen, hvor engroslageret ligger. Rapporten nævner, at der er offentlig adgang til området.

På denne baggrund foretog Miljøstyrelsen den 10. februar 2003 besigtigelse af engroslagerets omgivelser. Styrelsens notat fra denne besigtigelse er vedlagt.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Efter miljøbeskyttelseslovens § 42 kan tilsynsmyndigheden give blandt andet erhvervsvirksomheder påbud om, at forureningen skal nedbringes, hvis de medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening.

En ”virksomhed” i miljøbeskyttelseslovens forstand omfatter den ejendom, selve virksomheden er beliggende på, samt eventuelle tilgrænsende arealer, som virksomheden har en ejers råden over. Dermed er det ikke en del af ”virksomheden”, hvis der er arealer på virksomhedens ejendom, som den ikke har en ejers råden over.

Det er i øvrigt ikke afgørende for denne afgrænsning, om virksomheden formelt set ejer eller lejer den pågældende ejendom. Det afgørende er virksomhedens ret til at råde over arealet.

Hvis arealer omkring en virksomhed er udlagt til parkering, vil det afhænge af arealets udformning, om det hører med til virksomheden eller ej. I den forbindelse er det væsentligt, men ikke eneafgørende, om parkeringsarealet er frit tilgængeligt, og om der bliver ført tilsyn med, at kun virksomheden benytter arealet. Skiltning om, at området er privat, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at statuere, at det hører med til virksomheden. Det er heller ikke afgørende, om der bliver opkrævet en afgift for parkering.

Hvis parkeringsarealet er frit tilgængeligt på alle tidspunkter af døgnet vil det, uanset eventuel skiltning, som udgangspunkt skulle betragtes som en del af offentlig vej. Dermed kan miljøbeskyttelsesloven ikke benyttes til at regulere trafikken på arealet.

I den konkrete sag bliver den ene indkørsel primært, men ikke udelukkende, benyttet til tilkørsel og parkering til engroslageret, men der er flere indgange til andre lejere i bygningen og der er ingen former for afspærring. Hertil kommer, at den anden indkørsel både tjener til udkørsel for en del af lejermålene og som adgangsvej til og fra ”Magistrenes Hus”.

Området ud for engroslagerets indgang benyttes i alt fald til gennemkørsel for personer med ærinde til lejemål med indgang på venstre side af bygningen og kunne også benyttes af personer med ærinde til supermarkederne i nabolaget.

Engrosmarkedet har dermed ikke mulighed for at afspærre arealet og for at udøve en ejers råden over det. Dermed kan det heller ikke pålægges at gennemføre støjbegrænsende foranstaltninger på arealet.

Det er imidlertid Miljøstyrelsens opfattelse, at en stor del af engrosmarkedets aktiviteter kan udføres på en mere støjsvag måde som skitseret af Acoustica³. Virksomheden bør derfor af hensyn til naboerne søge at begrænse støjniveauet mest muligt.

---

³ Rapportens punkt 9.4

Med venlig hilsen

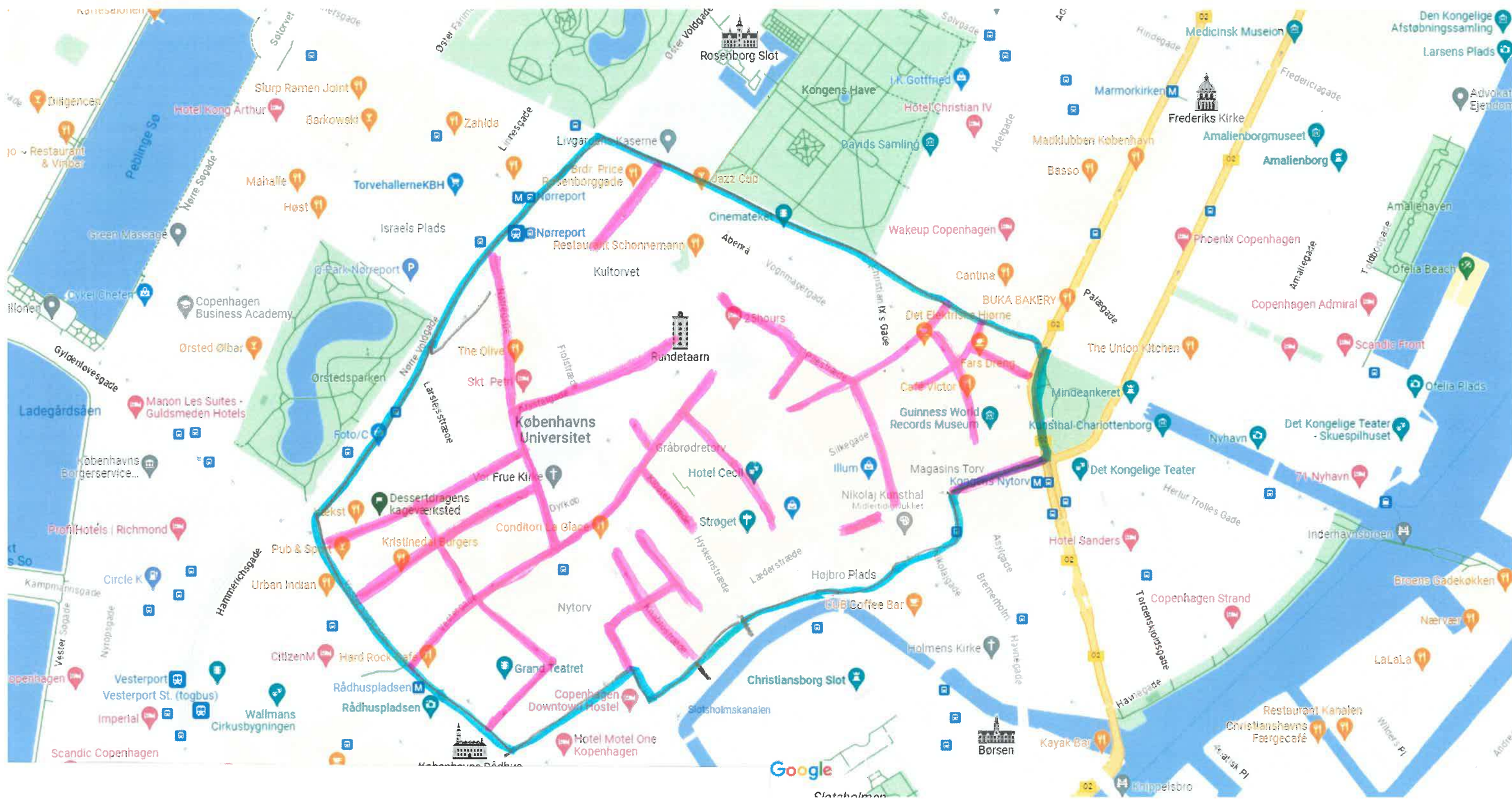
Ulla Ringbæk

/

Anders Skou

Kopi af afgørelsen er sendt til:

Advokatfirmaet Stohn og Partnere, Esplanaden 26, 1263 København K
Beboerforeningen "Magistrenes Hus", Lyngbyvej 32E, 2100 København Ø
Dagrofa Engrosmarked, Bryggervangen 7, 2100 København Ø

BILAG 4

BLÅ: Middelalderbyen

LYSERØD: småle fortove med registreret udeservering

Det bemærkes, at det kun er småle fortove med eksisterende tilladelser til udeservering, som er markeret.

I alt vurderes det, at der er 120 tilladelser til udeservering på småle fortove, hvoraf 112 er i Indre by, hvoraf 102 er i Middelalderbyen.